25/11/18 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୦୧.୦୩.୮୪
ମଧୁବନ

"ଏକ ଶବ୍ଦର ହିସାବ"

ଆଜି ବାପଦାଦା ସହଜଯୋଗୀ, ସଦା ସହଯୋଗୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ସବୁ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆସିଥିବା ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବଳ, ଏକ ଭରସା, ଏକମତ, ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏକାଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା, ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଗୁଣଗାନ କରୁଥିବା, ଜଣଙ୍କ ସାଥୀରେ ସଦା ସର୍ବଦା ରହୁଥିବା, ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଭୁ ପରିବାରର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ, ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷଣ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ଶୁଭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନାରେ ଦେଖୁଥିବା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ଶୁଭକାମନା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚରେ ଉଡାଉଥିବା, ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂସାର, ସେହି ଗୋଟିଏ ସଂସାର ଭିତରେ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା, ଆଖି ଖୋଲିବା ମାତ୍ରେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ବାବା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସାଥୀ, ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, କର୍ମଯୋଗ ବା ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଜଣଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହୁଥିବା, ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଲଭଲୀନ ହୋଇଯାଉଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଜଣଙ୍କର ସ୍ନେହ ରୂପକ କୋଳରେ ଲୁଚିଯାଉଥିବା, ଦିନ ରାତି ଜଣଙ୍କ ସାଥୀରେ ହିଁ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ବିତାଉଥିବା, ସେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପରିବାରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କ ଭିତରେ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ପରିବାର ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବିଧି ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କ ଭିତରେ ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ, ହୀରୋ ପାର୍ଟଧାରୀ ହେବାର ଜୀବନରେ, ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ କରିବାର ଜୀବନରେ, ଯଦି କିଛି ଶିଖିବାର ଅଛି ତେବେ ତାହା କ'ଣ ? ଏକ ଶବ୍ଦର ହିସାବ । ବାସ୍, ଜଣଙ୍କୁ ଜାଣିଗଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଗଲ, ସବୁକିଛି ପାଇଗଲ । ତେବେ ଏକ ଶବ୍ଦକୁ ଲେଖିବା, ଶିଖିବା, ମନେ ପକାଇବା ସବୁଠାରୁ ସରଳ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ସହଜ ।

ଏମିତି ବି ଭାରତରେ କଥିତ ଅଛି— ପାଞ୍ଚ-ତିନିଜଣଙ୍କ କଥା କୁହ ନାହିଁ, ଜଣଙ୍କର କଥା କୁହ । ପାଞ୍ଚ-ତିନି ଜଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ମୁସ୍କିଲ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଜଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା, ଜଣଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଅତି ସହଜ । ତେବେ ଏଠାରେ କ'ଣ ଶିଖୁଛ ? ଏକ ଶବ୍ଦର କଥା ଶିଖୁଛ ନା । ଏକ ଶବ୍ଦ ଭିତରେ ହିଁ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଲୁଚି ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏକ ଶବ୍ଦର ସହଜ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଏକ ଶବ୍ଦର ମହତ୍ୱକୁ ଜାଣ ଏବଂ ମହାନ ହୁଅ । ସାରା ବିସ୍ତାର ହିଁ ଏକ ମଧ୍ୟରେ ସମାହିତ ଅଛି । ତେବେ ଏଥିରେ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଆସିଗଲା ନା । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ତ ଏକ ଶବ୍ଦକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଗଲେଣି ନା । ଆଚ୍ଛା— ଆଜି କେବଳ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ପାଇଁ, ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଶବ୍ଦର ହିସାବ ଶୁଣାଇଦେଲେ ।

ବାପଦାଦା ଆଜି କେବଳ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ଆଜିକାଲି ଭିତରେ ଆସିଥିବା ସ୍ନେହୀ ସିକିଲଧେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି ଶୁଣାଇ ଦେଲେ । ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ କିପରି ଅକ୍ଲାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରି ଏଠାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମେହନତ ଉପରେ ବାବାଙ୍କର ପଦ୍ମଗୁଣା ସ୍ନେହ ପିଲାମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିମ ମହାବାକ୍ୟ ସହିତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା, ଚାରିଆଡର ସମସ୍ତ ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବା ମନର ସାଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସଦା ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଗୀତ ଗାଉଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରୀତିର ରୀତିକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ସାଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ— ୦୩.୦୩.୮୪

ଡବଲ ବିଦେଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ସ୍ୱଦେଶ, ସ୍ୱିଟ୍ ହୋମର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ପିଲାମାନେ । ସର୍ବଦା ମୁଁ ସ୍ୱଦେଶୀ, ସ୍ୱିଟ୍ ହୋମର ନିବାସୀ, ପରଦେଶରେ, ପରରାଜ୍ୟରେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସୁଖର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଗୁପ୍ତ ରୀତିରେ ପ୍ରକୃତିର ଆଧାର ନେଇ ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଏମିତି ତ ସ୍ୱଦେଶୀ ହିଁ ଅଟ କିନ୍ତୁ ପରଦେଶରେ ପାର୍ଟ କରୁଛ । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତିର ଦେଶ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱଦେଶ ହେଉଛି ଆତ୍ମାର ଦେଶ । ଏବେ ତ ପ୍ରକୃତି ମାୟାର ବଶୀଭୂତ, ମାୟାର ହିଁ ରାଜ୍ୟ, ତେଣୁ ଏହା ପରଦେଶ ହୋଇଯାଇଛି । ତେବେ ଏହି ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ମାୟାଜିତ୍ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ସୁଖଦାୟୀ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯିବ । ମାୟାଜିତ୍, ପ୍ରକୃତିଜିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ସୁଖର ରାଜ୍ୟ, ସତୋପ୍ରଧାନ ରାଜ୍ୟ, ସୁନେଲୀ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଯିବ । ଏହି ସ୍ମୃତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆସୁଛି ନା ? କେବଳ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବସ୍ତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅଛି । ପୁରୁଣାକୁ ଛାଡି ନୂଆ

ବସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବାର ଅଛି । ଏଥିପାଇଁ କେତେ ସମୟ ଲାଗିବ ? ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ କେବଳ ବସ୍ତ୍ରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ସମୟ ଦରକାର ସେତିକି ସମୟ ହିଁ ଲାଗିବ । ଭାଷ୍ୟା ସ୍ୱିଟହୋମ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମେ ପରମଧାମକୁ ଯାଇ ତା'ପରେ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମୁଁ ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା ହେଲି କି ହେଲି, ଏହି ସ୍ମୃତି ରହିବ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ଦୈବୀ ଶରୀରର, ଦୈବୀ ଜୀବନର, ଦେବତାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆର, ସତୋପ୍ରଧାନ ପ୍ରକୃତିର ସମୟର ସ୍ମୃତି ରହୁଛି ? ଅନେକ ଥର ରାଜ୍ୟ କରିବାର, ଦୈବୀ ଜୀବନର ଭରି ହୋଇଥିବା ସଂସ୍କାର ଏବେ ଜାଗ୍ରତ ହେଉଛି ? କାହିଁକି ନା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟତ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଦୈବୀ ସଂସ୍କାର ଜାଗ୍ରତ ନ ହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାକାର ରୂପରେ ସୁନେଲୀ ଦୁନିଆ କିପରି ପ୍ରକଟ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ ଯାଇ ଏହି ଭୂମି ଉପରେ ଦୈବୀ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବ । ତେବେ ତୁମର ସଂକଳ୍ପ ଆପେ ଆପେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ଯାଉଛି ନା ଭାବୁଛ ଏବେ ଆହୁରି ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ଅଛି ? ତୁମର ଦୈବୀ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେବାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛି । ତେବେ ନିଜର ଦୈବୀ ଶରୀର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି ? ତେବେ ତାକୁ କେବେ ଧାରଣ କରିବ ? ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ମନ ଲାଗିଯାଇ ନାହିଁ ତ ? ପୁରୁଣା ଚିପା ଅର୍ଥାତ୍ ଟାଇଟ୍ ବସ୍ତ୍ରକୁ ପିନ୍ଧି ନାହଁ ତ ? ତେବେ ପୁରୁଣା ଶରୀର ରୂପୀ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ନାହଁ ତ ଯାହାକୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଛାଡିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିର୍ବନ୍ଧନ ଅର୍ଥାତ୍ ଢିଲା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥାଅ । ତେବେ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ପସନ୍ଦ— ଢିଲା ନା ଟାଇଟ୍ ? ଟାଇଟ୍ ତ ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ ନା! କୌଣସି ବନ୍ଧନ ନାହିଁ ତ ?

ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସହିତ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ! ସମୟକୁ ଛାଡିଦିଅ, ତା'କୁ ହିସାବ କରନାହିଁ । ଏବେ ଏଇଆ ହେବାର ଅଛି, ସେଇଆ ହେବାର ଅଛି, ସେସବୁ କଥା ସମୟ ଜାଣେ, ବାବା ଜାଣନ୍ତି । ସେବା ଜାଣେ କି ବାବା ଜାଣନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜ ସେବାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛ ? ବିଶ୍ୱ ସେବାକୁ ଏବେ ଟିକିଏ ପାଖେଇ ଦିଅ, ନିଜକୁ ଦେଖ । ନିଜର ସ୍ଥିତିରେ, ନିଜର ନିଜ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାରେ, ନିଜ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛ ? ନିଜର ରାଜଧାନୀକୁ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚଳାଇପାରିବ ? ଏହି ସବୁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ମହାମନ୍ତ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ସମସ୍ତେ ତୁମର ଅଧିକାରରେ ଅଛନ୍ତି ? କେଉଁଠି ଅଧିନତା ନାହିଁ ତ ? କେବେ କେବେ ତୁମର ମନ୍ତ୍ରୀ, ମହାମନ୍ତ୍ରୀ ଧୋକା ଦେଉନାହାଁନ୍ତି ତ ? କେଉଁଠି ଭିତରେ ଭିତରେ ତୁମର କର୍ମଚାରୀମାନେ ମାୟାର ସାଥୀ ହୋଇଯାଉନାହାଁନ୍ତି ତ ? ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ତୁମେ ରାଜାମାନଙ୍କର ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ତ ? ଏମିତି ତ ହେଉନାହିଁ ଯେ ଆଦେଶ କରୁଥିବ ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଚାଲୁଥିବ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ । ଆଦେଶ କରିବ ସହନଶୀଳତା ଗୁଣକୁ କିନ୍ତୁ ଆସିଯିବ ହଲଚଲ୍ ହେବାର ଅବଗୁଣ । ତେଣୁ ହେ ସ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ରାଜାମାନେ— ସବୁ ଶକ୍ତି, ସବୁଗୁଣ ତୁମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ? ଏହିମାନେ ତ ତୁମର ରାଜ୍ୟ କରିବାରେ ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଚାଲୁଛନ୍ତି ? ଯେପରି ରାଜାମାନେ ଆଦେଶ ଦେବା ମାତ୍ରକେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀ ହଜୁର କହି ସଲାମ (ନମସ୍କାର) କରିଥାନ୍ତି, ସେହିଭଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶାସନ କରିବାରେ ଶକ୍ତି ଅଛି ତ ? ଏଥିରେ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ? ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା, ନିଜର ବନ୍ଧନ ଧୋକା ଦେବ ନାହିଁ ତ ?

ଆଜି ବାପଦାଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ରାଜ୍ୟର ହାଲଚାଲ୍ ପଚାରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ରାଜାମାନେ ବସିଛ ନା ? ପ୍ରଜା ତ ନୁହେଁ ନା ? ଯଦି କାହାର ଅଧୀନ ଅଛ ତେବେ ପ୍ରଜା, ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା । ତେବେ ତୁମେମାନେ କ'ଣ ? ରାଜା ଅଟ ନା । ରାଜଯୋଗୀ ନା ପ୍ରଜାଯୋଗୀ ? ଏଠାରେ ସବୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ଦରବାର ଲାଗିଛି ନା ? ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜ୍ୟ ସଭାରେ ତ ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଯାଇଥିବ, ପରସ୍ପରକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସେହି ସଂଗମଯୁଗୀ ଆତ୍ମା । ଏବେ ତ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ଜାଣୁଛ, ଦେଖୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ରାଜ୍ୟ ଦରବାର ସତ୍ୟଯୁଗଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଏହିଭଳି ରାଜ୍ୟ ଦରବାର କେବଳ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଲାଗିଥାଏ । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ହାଲଚାଲ୍ ଠିକ ଅଛି ନା ? ବଡ ପାଟିରେ କହୁନାହାଁନ୍ତି, ଯେ ଠିକ୍ ଅଛି!

ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ରାଜ୍ୟ ସଭା ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି । ପୁଣି ବି ପ୍ରତିଦିନ ନିଜେ ଯାଞ୍ଚ କରିବ, ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଦରବାର ପ୍ରତିଦିନ ଲଗାଇବ ଏବଂ ଦେଖିବ! ଯଦି କୌଣସି କର୍ମଚାରୀ ଟିକିଏ ବି ଅବହେଳା କରିଲା ତେବେ କ'ଣ କରିବ ? ତାକୁ ଛାଡିଦେବ ? ତୁମେମାନେ ତ ଆରମ୍ଭ ସମୟର କାହାଣୀ ଶୁଣିଛ ନା! ଯଦି କୌଣସି ଛୋଟ ପିଲା ଚଗଲାମୀ କରୁଥିଲା ତେବେ ତାକୁ କ'ଣ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଉଥିଲା ? ତା'ର ଖାଇବା ବନ୍ଦ କରିଦେବା ବା ରସୀରେ ବାନ୍ଧିଦେବା—ଏହା ତ ସାଧାରଣ କଥା କିନ୍ତୁ ତା'କୁ ଏକାନ୍ତରେ ଅଧିକ ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ବସିବାର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଛୋଟ ପିଲା ନା, ସେମାନେ ତ ବସିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ହଲଚଲ ନହୋଇ ୪-୫ ଘଣ୍ଟା ବସିବା ତା' ପାଇଁ କେତେ ବଡ ଦଣ୍ଡ । ତେବେ ଏହିଭଳି ରାଜକୀୟ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଯଦି କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ କିଛି ଭୁଲ କର୍ମ କରେ ତେବେ ତା'ଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ମୁଖତାର ଭଟ୍ଟୀରେ ବସାଇ ଦିଅ । ବାହାରମୁଖତାରେ ଆସିବାର ହିଁ ନାହିଁ, ଏହି ଦଣ୍ଡ ତା'କୁ ଦିଅ । ଯଦି ଆସିଲା ପୁଣି ତାକୁ ଭିତରେ ବସାଇଦିଅ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି କରନ୍ତି ନା । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯଦି ଭିତରେ ବସାଇଦେବ ତେବେ ବାହାରି ଆସିଥାନ୍ତି ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଭିତରେ ବସାଇ ଦେବାକୁ ପଡେ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଭାବରେ ବାହାରମୁଖତାରୁ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ ପଡିଯିବ । ଯେମିତି ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟାସ କରାଇଥା'ନ୍ତି ନା— ଏଇଠି ବସ, ପାଠକୁ ମନେ ପକାଅ । ସେମାନେ ଆସନ ଲଗାଇ ବସିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବାରମ୍ବାର ତାଙ୍କୁ ବସାଇଥାଅ । ଯେତେବି ଗୋଡ

ହଲାଉଥିବେ ସେତେ କହିବ, ନା, ଏମିତି ବସ । ସେହିଭଳି ଅନ୍ତରମୁଖତାର ଭଟ୍ଟୀରେ ଭଲ ଭାବରେ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ରସୀ ଦ୍ୱାରା ବାନ୍ଧି ବସାଇଦିଅ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରସୀରେ ବାନ୍ଧିବାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ରସୀରେ ବାନ୍ଧି, ଅନ୍ତରମୁଖତାର ଅଭ୍ୟାସର ଭଟ୍ଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଟୀରେ ବସାଇଦିଅ । ନିଜେ ନିଜକୁ ହିଁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ । ଅନ୍ୟ କେହି ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ କ'ଣ କରିବ ? ଅନ୍ୟ ଯଦି କେହି ତୁମକୁ କହିବେ ଯେ ତୁମର ଏହି କର୍ମଚାରୀ ଠିକ୍ ନାହିଁ, ତା'କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ; ତେବେ କ'ଣ କରିବ ? ଟିକିଏ ମନକୁ ଲାଗିବ ନା— ଇଏ କାହିଁକି କହିଲେ! କିନ୍ତୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଯଦି ଦଣ୍ଡ ଦେଇଦେବ ତେବେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମନେ ରହିବ । ଅନ୍ୟର କହିବା ଦ୍ୱାରା ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ହେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟର ସଂକେତକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣାଇବାକୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱୀକାର କରିନାହଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ବୁଝିଲ!

ତେବେ ରାଜାମାନେ ସବୁ କିପରି ଅଛ ? ରାଜ୍ୟ ଦରବାର ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା! ସମସ୍ତେ ବଡ ବଡ ରାଜା ଅଟ ନା! ଛୋଟ ରାଜା ତ ନୁହେଁ, ବଡରାଜା । ଆଚ୍ଛା— ଆଜି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ବିଶେଷ କରି ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ । ତାହା ପୁଣି ଆଉ କେବେ ଶୁଣାଇବା । ଆଚ୍ଛା— ସର୍ବଦା ମାୟାଜିତ୍, ପ୍ରକୃତିଜିତ୍, ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଗୁଣ ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜର ଅଧିକାରର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିବା, ସର୍ବଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସ୍ନେହୀ ଏବଂ ସାଥୀ କରିଥିବା, ସର୍ବଦା ନିର୍ବନ୍ଧନ ଏବଂ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହୁଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମରଣ ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଗ୍ରୁପ ସହିତ:- ସଦା ସର୍ବଦା ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ରଖି ବାପଦାଦଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ ନା! ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ହିଁ ହେଉଛି ପୁରୁଷାର୍ଥ ସାଥୀରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଆଗକୁ ବଢିବା । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଯେପରି ଲିଫ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ଉଡତୀ କଳାର ଅର୍ଥାତ୍ ଉଡନ୍ତା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।

ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବିଶେଷ ସ୍ନେହ କାହିଁକି ରହିଛି ? କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଜଣେ ଅନେକଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବାର ସାହସ ଏବଂ ଉମଙ୍ଗରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ବିଶେଷତା ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥାଏ କାରଣ ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା— ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ କରିବା । ତେଣୁ ଫଲୋ ଫାଦର କରୁଥିବା ପିଲାମାନେ ବିଶେଷ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଯେବେଠାରୁ ଜ୍ଞାନରେ ଆସିଲେଣି ସେବେଠାରୁ ତାଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଭଲ ରହିଛି । ଏହା ଯେପରି ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ଧରଣୀକୁ ବରଦାନ ମିଳିଛି । ଜଣେ ଅନେକଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ଗୁଣର ମାଳାକୁ ସ୍ମରଣ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ନିବାସୀଙ୍କର ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମାୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଟିକିଏ ବେଶି ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ମାୟାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରିୟ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । କେତେ ଭଲ ଭଲ ପିଲା ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଆସିଥା'ନ୍ତୁ ପଛକେ କିନ୍ତୁ ମାୟାର ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ ଏଭଳି ଦୁର୍ବଳ ନୁହେଁ ନା! କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଚକ୍ରାନ୍ତରେ ଆସିଲାବାଲା ତ ନୁହେଁ ନା ? ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପିଲାମାନେ ମନେ ଅଛନ୍ତି । କେବଳ କ'ଣ ହେଉଛି— କୌଣସି କଥାକୁ ପୂରା ନ ବୁଝିବା କାରଣୁ କାହିଁକି, କ'ଣ ଭିତରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ମାୟାର ଆସିବାର ଦରଜା ଖୋଲିଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ମାୟାର ଆସିବାର ଦରଜାକୁ ତ ଜାଣିଯାଇଛ ନା । ତେଣୁ ନା କାହିଁକି କ'ଣ ଭିତରକୁ ଯାଅ, ନା ମାୟାକୁ ଆସିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳୁ । ସଦାସର୍ବଦା ଡବଲତାଲା ଲାଗିରହିଥାଉ । ବାବାଙ୍କର ୟାଦ ଏବଂ ସେବା ହିଁ ହେଉଛି ଡବଲ ଲକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଟି ତାଲା । କେବଳ ସେବା ହେଉଛି ସିଙ୍ଗଲ୍ ଲକ୍ (ଗୋଟିକିଆ ତାଲା) କେବଳ ଯୋଗ କରିବା, ସେବା ନ କରିବା ମଧ୍ୟ ସିଙ୍ଗଲ ତାଲା । ଉଭୟର ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବା ହିଁ ଡବଲ ତାଲା ଲଗାଇବା । ବାପଦାଦାଙ୍କର ଟି.ଭି.ରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଫଟୋ ଉଠୁଛି, ପୁଣି ବାପଦାଦା ତୁମକୁ ଦେଖାଇବେ ଦେଖ ଏହି ଫଟୋରେ ତୁମେ ଅଛ । ଆଚ୍ଛା— ପୁଣି ବି ସାହସ ଅନୁସାରେ, ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁସାରେ ସଂଖ୍ୟା ହିସାବରେ ଭଲ ନମ୍ବରରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ସେଥିପାଇଁ ମାୟାଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଉପାୟ ଶୁଣାଇ ଦେଲି । ଆଚ୍ଛା— ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ଏକତ୍ରିକରଣ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ଲଗାଇ ନଷ୍ଟୋମୋହା ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ।

ଶେଷ ସମୟରେ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିବ— ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଫୁଲଷ୍ଟପ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ଲାଗିପାରୁଥିବ । ଆଉ କିଛି ବି ମନେ ପଡୁନଥିବ । ବାସ୍, କେବଳ ବାବା ଏବଂ ମୁଁ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତୃତୀୟ କଥା ନାହିଁ..... ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମୋର ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ..... ଏହି କଥାକୁ ଭାବିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଲାଗିବ ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବା ଦରକାର, କୌଣସି ହଲଚଲ୍ ନାହିଁ । କାହିଁକି, କ'ଣର ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ନଷ୍ଟୋମୋହା ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ କର—ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ବିସ୍ତାରକୁ ଆସିବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ସଂକଳ୍ପକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିନେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯିବା । ଏଥିପାଇଁ ବ୍ରେକ୍ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯାହାଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ୱମାନର ଅଭିମାନ ନାହିଁ ସିଏ ହିଁ ସର୍ବଦା ନିର୍ମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରହଂକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****